

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Papp János ügyvéd által képviselt felperesnek, a dr. Lehőcz József ügyvéd által képviselt III. rendű alperes ellen, kártérítés megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2010. május 13. napján meghozott, 12.G.41.040/2009/30. számú ítélete ellen, a felperes részéről 31. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 175.000 (százhetvenötezer) forint másodfokú perköltséget, és térítsen meg az államnak felhívásra 338.000 (háromszázharmincnyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes, mint megbízó 2007. áprilisában bizományi szerződést kötött a 'F' Kft-vel, mint bizományossal, a felperes által kiválasztott tehergépjármű megvásárlása céljából. A 'F' Kft. a 2007. áprilisában megkötött adásvételi szerződéssel megvásárolta az alperestől a felperes által kiválasztott tehergépjárművet. Ezután a 'F' Kft. a 2007. április 23-án kelt adásvételi szerződéssel a 'K' Zrt-re ruházta át a tehergépkocsi tulajdonjogát. A 'K' Zrt. az ugyanezen a napon kelt lízingszerződéssel a tehergépkocsit lízingbe adta a felperesnek. A felperes a járművet az alperestől vette birtokba. Az átvételt követően, mintegy 4000 km megtétele után a gépjármű hatodik hengerének tartórúd csavarja elszakadt. Az emiatt keletkezett hibákat a felperes kijavíttatta, a javítás költsége 5.636.936 forint volt.

A felperes a keresetében 5.636.936 forint tőkének, utána 2007. július 11. napjától a kifizetés napjáig a gazdálkodó szervezetek egymás közötti jogviszonyában irányadó, törvényes mértékű késedelmi kamatnak, valamint a perrel felmerült

költségeinek a megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A felperes jogi álláspontja szerint az adásvételi szerződés ténylegesen a felperes, mint vevő és az alperes, mint eladó között jött létre. Követelését arra alapította, hogy az alperes az adásvételi szerződést hibásan teljesítette, és ezzel a felperesnek kárt okozott. Kifejtette, hogy a hiba oka a szerződés megkötésének időpontjában is fennállt, emiatt a hibából eredő károkért az alperes felelősséggel tartozik. Hivatkozott arra, hogy az alperes a kellékszavatosságból eredő kötelezettségeként is köteles a javítás költségeit megfizetni. Előadta, hogy a felperes és a 'F' Kft., valamint a 'F' Kft. és a 'K' Zrt. között létrejött szerződések színleltek, azok kölcsönszerződést és annak biztosítására szolgáló szerződést lepleznek. A felperes okfejtése szerint ezt támasztja alá az, hogy a felperes közvetlenül az alperestől vette birtokba a járművet.

Az alperes ellenkérelme elsődlegesen a per megszüntetésére irányult, a felperes igényérvényesítési jogának hiánya miatt. Érdemben az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Védekezésében kifejtette, hogy a felperes és az alperes között nem áll fenn szerződéses jogviszony. A bizományi szerződés alapján a felperes a 'F' Kft.-vel szemben léphet fel a szerződésből eredő igényeinek az érvényesítése iránt. Az alperes vitatta azt is, hogy a gépkocsi meghibásodásának oka a szerződéskötéskor is fennállt, és vitatta a javítási költség összegét is.

Az elsőfokú bíróság az ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 325.300 forint perköltséget. Ítéletének indokolásában rámutatott, hogy a felperes bírói felhívás ellenére sem bizonyította a közte és a 'F' Kft. között létrejött bizományi szerződés, valamint a 'F' Kft. és a 'K' Zrt. között létrejött adásvételi szerződés színleltségét, sem pedig azt, hogy ezek a szerződések más tartalmú szerződéseket lepleznek. A periratokhoz csatolt okiratokból megállapította, hogy a felperes a 'F' Kft.-vel kötött bizományi szerződést, míg a felperes és az alperes között adásvételi szerződés nem jött létre, közöttük szerződéses jogviszony nem állt fenn. Az elsőfokú bíróság okfejtése szerint a bizományi szerződés alapján - a Ptk. 509. § (1) és (2) bekezdései értelmében - a megbízó és a bizományossal szerződő harmadik fél között közvetlen jogviszony nem jön létre. Ennek a következménye az, hogy a harmadik fél a szerződésből eredő igényeit a bizományossal szemben, a harmadik féllel szembeni igényeket pedig a bizományos érvényesítheti. A bizományos a megbízónak felelősséggel tartozik mindazoknak a kötelezettségeknek a teljesítéséért, amelyek a vele szerződő felet a szerződés folytán terhelik. Mindezekből az elsőfokú bíróság azt a jogi következtetést vonta le, hogy a szerződésből eredő igények érvényesítésére az alperessel szemben a felperes nem jogosult.

Az ítélet ellen, elsődlegesen annak megváltoztatása, a kereset teljesítése és az alperes perköltségben marasztalása, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezése érdekében a felperes terjesztett elő fellebbezést. Ebben változatlanul fenntartotta azt a korábbi jogi álláspontját, amely szerint az adásvételi szerződés ténylegesen a felperes és az alperes között jött létre. Álláspontja szerint ezt

támasztja alá az, hogy a járművet a felperes választotta ki, illetve, hogy azt az alperes adta a felperes birtokába. A felperes érvelése szerint a 'F' Kft., valamint a 'K' Zrt. csak az ügylet finanszírozásában vettek részt. Fenntartotta a felperes azt az állítását is, hogy a felek ügyleti szándéka a felperes és az alperes között adásvételi szerződés, a felperes és a 'K' Zrt. között kölcsönszerződés, a felperes és a 'F' Kft. között bizományi szerződés létrehozására irányult.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita eldöntéséhez szükséges terjedelemben és helyesen tárta fel. Az így megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság helyes jogi következtetést vont le, és helytálló az arra alapított érdemi döntése is. Az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és annak az ítéletben kifejtett indokaival a Fővárosi Ítéltábla maradéktalanul egyetért, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, és a Pp. 254. § (3) bekezdésének alkalmazásával csupán utal az elsőfokú ítélet helyes indokaira.

A fellebbezésben foglaltakkal kapcsolatban a Fővárosi Ítéltábla az alábbiakra mutat rá:

A felperes mind a keresetében, mind a fellebbezésében hivatkozott arra, hogy az adásvételi szerződés közvetlenül közte és az alperes között jött létre, míg a 'F' Kft. és a 'K' Zrt. csak az ügylet finanszírozásában vettek részt.

Valamely vagyontárgy megszerzéséhez szükséges pénzügyi háttér különböző módokon - különböző jogviszonyok létrehozásával, különböző típusú szerződések útján - biztosítható. Aki a vagyontárgyat meg kívánja szerezni, köthet adásvételi szerződést közvetlenül az eladóval a vételár részletekben történő teljesítésének kikötése mellett. Köthet közvetlenül adásvételi szerződést az eladóval, és a vételár kiegyenlítéséhez szükséges összeget más személlyel kötött kölcsönszerződés alapján kölcsönből fedezheti. Lehetőség van ezen kívül lízingszerződés megkötésére, vagy arra is, hogy bizományi szerződéssel bizományost bízson meg a vagyontárgy megvásárlásával.

A finanszírozás eltérő módjainak - a finanszírozás érdekében kötött szerződések típusának eltérése és a szerződések által létrehozott jogviszonyok különbözősége miatt - más-más a jogkövetkezménye.

Nem volt akadálya annak, hogy a felperes az alperessel közvetlenül kössön adásvételi szerződést a felperes által kiválasztott tehergépjármű tulajdonjogának az átruházására, sem annak, hogy a vételár megfizetéséhez kölcsönt vegyen fel. A felperes a gépjármű megszerzésére maga választotta azt a módot, hogy a gépkocsi

megvásárlásával bizományi szerződésben megbízta a 'F' Kft-t, majd a járművet a 'K' Zrt-től lízingszerződés alapján lízingbe vette.

A felperes által választott mód következménye - ahogy azt az elsőfokú bíróság helyesen megállapította - az, hogy a felperes és az alperes között nem jött létre adásvételi szerződés, a felperes és az alperes egymással nem állnak közvetlen szerződéses jogviszonyban. A felperes a tehergépkocsit jelenleg a 'K' Zrt-vel megkötött lízingszerződés alapján lízingbevevőként, és nem tulajdonosként birtokolja és használja. Az a körülmény, hogy a felperes az alperestől vette birtokba a járművet - a felek kölcsönös és egybehangzó akaratnyilvánítása, valamint a tulajdonjog megszerzésére alkalmas jogcím hiányában - önmagában nem eredményezi azt, hogy a felperes és az alperes között adásvételi szerződés jött létre.

A felperes közvetlen szerződéses jogviszonyban a bizományi szerződés megbízójaként a 'F' Kft-vel, mint bizományossal áll.

A Ptk. 509. § (1) bekezdése szerint a bizományi szerződés alapján kötött adásvételi szerződés a bizományossal szerződő féllel szemben a bizományost jogosítja és kötelezi.

A Legfelsőbb Bíróság a BH 2003. 248. számon közzétett iránymutató eseti döntésében kifejtette, hogy a bizományossal adásvételi szerződés alapján kapcsolatban álló vevő az adásvételi szerződésből eredő igényeit a megbízóval szemben nem, kizárólag a bizományossal szemben érvényesítheti.

Az idézett jogszabályi rendelkezésből és a Legfelsőbb Bíróság eseti döntéséből okszerűen az következik, hogy a bizományos megbízója és a bizományossal szerződő harmadik személy között nem keletkezik szerződéses jogviszony. Ennek következtében a bizományos által a harmadik személlyel kötött szerződésből eredő jogokat a harmadik személlyel szemben a bizományos jogosult érvényesíteni, és a szerződésből származó kötelezettségek a harmadik személlyel szemben a bizományost terhelik. A bizományos által a harmadik személlyel kötött szerződésből eredő jogok érvényesítésére a harmadik személlyel szemben a bizományos megbízója nem jogosult.

Semmilyen peradat nem támasztotta alá a felperesnek azt az állítását, hogy a szerződések nem a felek valós üzleti szándékát tükrözik. A felperes nem tudta bizonyítani azt, hogy adósként kölcsönszerződést kötött, sem azt, hogy a kölcsön fedezetéül a tehergépkocsi szolgált. Emiatt a felperesnek az a hivatkozása, amely szerint a megkötött szerződések kölcsönszerződést és a kölcsönt biztosító másik szerződést lepleznek, megalapozatlan.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a szerint alkalmazott Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest másodfokú perköltség megfizetésére. A feljegyzett fellebbezési eljárási illeték viseléséről az 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3)

bekezdése, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

, 2011. április 20.

. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke, Dr. Lente Sándor s. k. előadó bíró, Dr. Csóka István s. k. bíró